

Nr 27.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen med förslag till lag med särskilda bestämmelser angående förmynderskap, godmanskap och boutredning vid krig eller krigsfara m. m.; given Solliden den 31 augusti 1940.

Under återopande av bilagda i statsrådet och lagrådet förda protokoll vill Kungl. Maj:t härmed jämlikt § 87 regeringsformen föreslå riksdagen att antaga härvid fogade förslag till lag med särskilda bestämmelser angående förmynderskap, godmanskap och boutredning vid krig eller krigsfara m. m.

GUSTAF.

Thorwald Bergquist.

Förslag

till

Lag

med särskilda bestämmelser angående förmynderskap, godmanskap och boutredning vid krig eller krigsfara m. m.

Härigenom förordnas som följer:

1 §.

Vid krig eller krigsfara, vari riket befinner sig, eller eljest under utomordentliga, av krig föranledda förhållanden äger Konungen förordna, att bestämmelserna i 2—5 §§ skola tillämpas.

2 §.

Tarvas på grund av förhållanden, som avses i 1 §, att någons rätt bevakas eller att hans egendom förvaltas, skall domstolen i den ort där behovet yppat sig, när anmälan sker eller det eljest varder kunnigt, förordna god man att bevaka hans rätt eller förvalta egendomen. Förordnande må ej givas, med mindre såvitt möjligt tillfälle beretts den, för vilken god man skall förordnas, att yttra sig i ärendet. I fråga om sådan god man skall tillämpas vad som gäller beträffande god man som avses i 11 kap. 3 § lagen om förmynderskap.

3 §.

Uppstår behov av förordnande av förmyndare eller god man som avses i 11 kap. lagen om förmynderskap, och kan på grund av förhållanden, som i 1 § sägs, ansökan om sådant förordnande ej utan avsevärd svårighet eller tidsutdräkt göras vid den rätt, till vilken ärendet hör, må ärendet upptagas av domstolen i den ort där behovet yppat sig. Samma lag vare i fråga om omyndighetsförklaring.

Förmynderskapet eller godmanskapet skall inskrivas vid den domstol som förordnat förmyndare eller god man.

Uppkommer fråga om entledigande av förmyndare eller god man, skall vad i första stycket stadgas äga motsvarande tillämpning.

4 §.

Kan på grund av förhållanden, som i 1 § sägs, ansökan att dödsbo skall avträdas till förvaltning av boutredningsman eller om förordnande av bo-

utredningsman ej utan avsevärd svårighet eller tidsutdräkt göras vid den rätt, till vilken ärendet hör, må ärendet upptagas av domstolen i den ort där behovet yppat sig. Det åligger denna att i sådant fall fullgöra vad som ankommer på rätten.

Uppkommer fråga om entledigande av boutredningsman, skall vad nu är stadgat äga motsvarande tillämpning.

5 §.

Har beslut meddelats jämlikt 3 eller 4 §, skall rätten eller domaren, så snart det kan ske, därom underrätta den domstol, till vilken eljest ärendet hört.

6 §.

De närmare föreskrifter som erfordras för tillämpningen av denna lag meddelas av Konungen.

Denna lag träder i kraft dagen efter den, då lagen enligt därå meddelad uppgift utkommit från trycket i Svensk författningssamling, och gäller till och med den 31 mars 1942. Förordnande, som av Konungen meddelats enligt 1 §, skall ej gälla längre än lagen äger giltighet.

God man, som förordnats enligt 2 §, skall tjänstgöra till dess han entledigats enligt 11 kap. 10 § lagen om förmynderskap. Har förmyndare eller god man förordnats jämlikt 3 § denna lag, skall, sedan förordnande enligt 1 § upphört att gälla, tillsynen överflyttas till den domstol, till vilken eljest ärendet hört, där ej överflyttning bör ske till annan domstol jämlikt 4 kap. 4 § eller 11 kap. 7 § sista stycket lagen om förmynderskap.

Utdrag av protokollet över justitiedepartementsärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 1 augusti 1940.

Närvarande:

Statsministern HANSSON, statsråden PEHRSSON-BRAMSTORP, WESTMAN, WIGFORSS, MÖLLER, SKÖLD, QUENSEL, ERIKSSON, BERGQUIST, BAGGE, ANDERSSON, DOMÖ.

Chefen för justitiedepartementet, statsrådet Westman, anmäler fråga om *särskild lagstiftning angående förmynderskap, godmanskap och boutredning vid krig eller krigsfara m. m.* samt anför:

»Liksom av krig föranledda förhållanden, såsom jag förut denna dag framhållit, kunna föranleda svårigheter för bolag och andra särskilt bildade rättssubjekt att i vanlig ordning fortsätta förvaltningen av sina angelägenheter kan av sådan anledning hinder eller svårighet uppkomma för den enskilde att tillvarataga sina intressen. Det kan sålunda bliva behöfligt för bevakande av enskilda personers rätt eller för förvaltningen av deras egendom att för dem förordnas representanter med befogenhet i nämnda hänseenden. Ett dylikt behov kan icke alltid tillgodoses genom tillämpning av den nuvarande lagstiftningen om förmyndare och godmän. Tydligt är också, att för person, som enligt nämnda lagstiftning förordnats att i egenskap av förmyndare eller god man bevaka annans rätt eller förvalta egendom, motsvarande hinder eller svårighet kan uppkomma att fullgöra därav följande skyldigheter. Möjlighet bör då föreligga att förordna ny förmyndare eller god man. Hinder eller svårighet kan emellertid uppstå att upptaga sådant ärende vid den domstol till vilken det eljest hör. Visserligen hava i lagen den 26 april 1940 med särskilda bestämmelser angående domstolarna och rättegången vid krig eller krigsfara m. m. meddelats bestämmelser, enligt vilka behörig domstol kan antagas finnas för upptagande av ärenden av ifrågavarande slag även i det fall att den ordinarie domstolen icke är tillgänglig. Med hänsyn till att dessa ärenden ofta äro av brådskande natur synes det dock vara påkallat att utöver bestämmelserna i nämnda lag ett stadgande meddelas som möjliggör att, då behov uppkommer av förordnande eller entledigande av förmyndare eller god man, ärendet kan upptagas vid domstolen i den ort där behovet yppats. Även i övrigt torde vissa särskilda bestämmelser om förmynderskap och godmanskap vara behöfliga.

Beträffande förvaltningen av dödsbo synas ock vissa bestämmelser med hänsyn till krigsförhållanden vara önskvärda, nämligen rörande förordnande att dödsbo skall avträdas till förvaltning av boutredningsman och förordnande av boutredningsman.

På grund av vad sålunda anförts har inom justitiedepartementet utarbetats förslag till *lag med särskilda bestämmelser angående förmynderskap, godmanskap och boutredning vid krig eller krigsfara m. m.*

Beträffande förslaget särskilda bestämmelser torde följande böra anmärkas.

1 §.

I likhet med flertalet under senare tid utfärdade fullmaktslagar har även denna lag ansetts böra kunna tillämpas ej blott vid krig utan även vid krigsfara, vari riket befinner sig, så ock eljest under utomordentliga, av krig föranledda förhållanden. De svårigheter, som för den enskilde kunna uppkomma att tillvarataga sin rätt och förvalta sin egendom, kunna inträda redan då för rikets försvar beredskapsåtgärder av mera genomgripande omfattning vidtagas.

För att lagens bestämmelser skola träda i tillämpning kräves förordnande av Kungl. Maj:t.

2 §.

Förhållanden som avses i 1 § kunna, såsom förut anförts, medföra behov av att en persons rätt bevakas eller att hans egendom förvaltas. Förutsättningarna för förordnande av god man i dylikt fall kunna erbjuda vissa likheter med förutsättningarna för förordnande av god man enligt 11 kap. 4 § 4 lagen om förmynderskap. Men en direkt tillämpning av bestämmelserna i nämnda lagrum kan förekomma huvudsakligen endast då, på grund av förhållanden som i 1 § sägs, den som avses med ansökningen befinner sig å okänd ort. En allmän analogi är icke möjlig, utan en särskild regel synes erforderlig. Det föreslås därför, att då det på grund av förhållanden, som avses i 1 §, tarvas, att någons rätt bevakas eller att hans egendom förvaltas, rätten skall, när anmälan sker eller det eljest varder kunnigt, förordna god man att bevaka hans rätt eller förvalta egendomen. Behörig domstol skall därvid vara rätten i den ort, där behovet yppat sig. Förordnande må ej givas, med mindre såvitt möjligt tillfälle beretts den för vilken god man skall förordnas att yttra sig i ärendet. Beträffande sådan god man skall gälla vad om god man är stadgat i lagen om förmynderskap. Förordnandet kan avse, att gode mannen skall bevaka annans rätt i fråga om en eller flera särskilda angelägenheter eller förvalta särskild honom tillhörig egendom. Men förordnande kan ock givas utan sådan begränsning. Godmanskapet medför icke någon inskränkning i den företräddes rättsliga handlingsförmåga.

Liksom enligt förmynderskapslagen kan det möjligen tänkas inträffa, att flera förordnanden meddelas, av vilka något kan befinnas obehövt. Tydligt är, att ett förordnande som icke längre uppbäres av något praktiskt behov skall återkallas.

3 §.

Skulle på grund av förhållanden som avses i 1 § hinder uppstå för förmyndare att utöva förmynderskapet, kan med tillämpning av stadgandet i 11 kap. 1 § lagen om förmynderskap rätten förordna god man att i förmyndarens ställe vårda den omyndiges angelägenheter. Enligt 12 kap. 12 § lagen om förmynderskap skall fråga om förordnande av förmyndare för underårig upptagas av den domstol som är rätt domstol för inskrivning av förmynderskapet, d. v. s. enligt 4 kap. 2 § nämnda lag regelmässigt rätten i den ort där föräldrarna hava eller senast haft hemvist. Fråga om omyndighetsförklaring och fråga om förordnande av förmyndare i anledning av omyndighetsförklaring handläggas enligt 12 kap. 1 och 12 §§ lagen om förmynderskap av rätten i den ort där den som skall omyndigförklaras har sitt hemvist. Samma rätt är inskrivningsforum enligt 4 kap. 3 §. Även i fråga om förordnande av god man är i vissa fall inskrivningsforum för förmynderskap avgörande. Fråga om förordnande av god man, som i 11 kap. 1 eller 2 § lagen om förmynderskap avses, skall sålunda enligt 12 kap. 19 § upptagas av den rätt där förmynderskapet för den omyndige är inskrivet eller skall inskrivas. Därest vid utredning av dödsbo fråga uppkommer om förordnande av god man enligt 11 kap. 4 §, skall ärendet höra till den rätt varunder boet lyder. Enligt 12 kap. 19 § andra stycket lagen om förmynderskap är rätten i den ort, där den för vilken god man skall förordnas har egendom eller eljest behov av god man yppat sig, rätt domstol i övriga fall av förordnande av god man enligt 11 kap. 4 § än nyss sagts och vid förordnande av god man enligt 11 kap. 3 §.

Under förhållanden som avses i 1 § kan det uppstå hinder eller svårighet eller vara förenat med tidsutdräkt att göra ansökan om omyndighetsförklaring eller förordnande av förmyndare vid den domstol, till vilken ärendet enligt vad förut sagts hör. I sådant fall synes ärendet böra kunna upptagas vid rätten i den ort där behovet yppat sig. Detsamma bör gälla förordnande av god man, då ärendet hör till annan domstol än rätten i den ort där behovet yppat sig. I 3 § första stycket har därför upptagits bestämmelse av innehåll att, därest behov av förordnande av förmyndare eller god man som avses i 11 kap. lagen om förmynderskap uppstår och, på grund av förhållanden som i 1 § sägs, ansökan ej utan avsevärd svårighet eller tidsutdräkt kan göras vid den rätt till vilken ärendet hör, ärendet må upptagas av domstolen i den ort där behovet yppat sig. Samma regel skall gälla i fråga om omyndighetsförklaring.

När på sådant sätt ärende upptagits vid annan domstol än den till vilken ärendet eljest hör, skall enligt 5 § sistnämnda domstol såvitt möjligt ofördröjligen underrättas, men inskrivning av förmynderskapet eller godmanskapet skall enligt andra stycket i nu förevarande paragraf ske vid den domstol som förordnat förmyndare eller god man. Härav följer, att tillsynen över förmynderskapet eller godmanskapet skall utövas av denna domstol.

Den föreslagna forumbestämmelsen om förordnande av förmyndare och god man har ansetts böra erhålla sin motsvarighet i fråga om deras entledi-

gande. Enligt 12 kap. 12 § lagen om förmynderskap skall fråga om entledigande av förmyndare upptagas vid den rätt där förmynderskapet är inskrivet eller skall inskrivas. Fråga om entledigande av god man, som i 11 kap. 1 och 2 §§ avses, skall ock enligt 12 kap. 19 § första stycket upptagas där förmynderskapet för den omyndige är inskrivet eller skall inskrivas. Uppstår eljest fråga om entledigande av god man, skall enligt 12 kap. 19 § andra stycket sista punkten ärendet upptagas av den rätt där godmanskapet är inskrivet.

Skulle fråga uppkomma om entledigande av förmyndare eller god man och kan på grund av förhållanden som i 1 § sägs ansökan därom ej utan avsevärd svårighet eller tidsutdräkt göras vid den domstol till vilken ärendet sålunda hör, kan enligt tredje stycket i förevarande paragraf ärendet handläggas av rätten i den ort där behovet yppat sig.

Enligt 12 kap. 16 § första stycket sista punkten och 21 § lagen om förmynderskap föreligger rätt för domstol att utan särskild ansökan upptaga ärende om förordnande eller entledigande av förmyndare eller god man, när anledning därtill är. Visserligen torde fråga om sådant upptagande knappast uppkomma vid annan rätt än den till vilken ärendet hör, och någon särskild bestämmelse för förhållanden som med denna lag avses torde därför icke vara erforderlig. Men av grunderna till bestämmelserna i nyss anförda lagrum torde följa att domstol, som enligt den nu föreslagna lagen är behörig att handlägga dylikt ärende, äger upptaga ärendet ex officio om ett behov skulle bliva för domstolen kunnigt.

I förslaget upptages ej bestämmelse om annat forum för hävande av omyndighetsförklaring än det till vilket ärendet enligt 12 kap. 1 § tredje stycket lagen om förmynderskap hör, d. v. s. den rätt där förmynderskapet för den omyndige är inskrivet. En sådan bestämmelse skulle kunna medföra vissa vådor och synes icke påkallad av något mera betydande praktiskt behov.

4 §.

Enligt 2 kap. 1 § lagen om boutredning och arvskifte skall, då dödsbodelägare det begär, rätten förordna, att dödsboets egendom skall avträdas till förvaltning av boutredningsman, samt utse någon att i sådan egenskap handhava förvaltningen. Jämlikt 4 kap. 1 § nämnda lag skall framställningen göras inom viss tid för att den för bodelägarna skall medföra befrielse från ansvar för den dödes gäld. Den dödes personliga forum är bestämmande för åtgärd som här avses. Framställning om att egendom skall avträdas till förvaltning av boutredningsman och om förordnande av sådan skall sålunda ske vid rätten i den ort där den döde var mantalsskriven. Var den döde ej mantalsskriven i riket, skall åtgärden vidtagas i dödsorten.

Därest på grund av förhållanden som avses i 1 § framställning icke kan utan avsevärd svårighet eller tidsutdräkt göras till den rätt till vilken ärendet sålunda hör, synes ärendet böra kunna upptagas av rätten i den ort där behovet av boutredningsman yppat sig, d. v. s. regelmässigt den ort där i mera be-

tydande omfattning egendom som tillhör boet finnes. I förevarande paragraf första stycket har därför upptagits bestämmelse, att där på grund av förhållanden som i 1 § sägs ansökan att dödsbo skall avträdas till förvaltning av boutredningsman eller om förordnande av boutredningsman ej utan avsevärd svårighet eller tidsutdräkt kan göras vid den rätt till vilken ärendet hör, ärendet må upptagas av domstolen i den ort där behovet yppat sig. På den domstol, som sålunda förordnat boutredningsman, bör ock ankomma att föranstalta om den kontroll, varom i 2 kap. 17 § lagen om boutredning och arvskifte sägs.

Skulle fråga uppkomma om entledigande av boutredningsman och kan på grund av förhållanden som avses i 1 § ansökan därom ej utan avsevärd svårighet eller tidsutdräkt göras vid den rätt till vilken ärendet hör, synes även i detta fall möjlighet böra finnas för handläggning av ärendet vid domstol i den ort där behovet yppat sig. I förevarande paragraf andra stycket har därför upptagits bestämmelse av innehåll att, där fråga uppkommer om entledigande av boutredningsman, vad i första stycket är stadgat skall äga motsvarande tillämpning.

5 §.

Har med stöd av 3 eller 4 § omyndighetsförklaring, förordnande av förmyndare eller god man, förordnande att dödsbo skall avträdas till förvaltning av boutredningsman eller förordnande av boutredningsman meddelats eller entledigande av förmyndare, god man eller boutredningsman beslutats av annan domstol än den till vilken ärendet hör, skall rätten eller domaren, såframt det kan ske, ofördröjligen därom underrätta den domstol, till vilken eljest ärendet hört, för att förordnandet må vinna beaktande och mot varandra stridande åtgärder av olika domstolar förhindras.

6 §.

I denna paragraf har intagits bestämmelse, enligt vilken närmare föreskrifter angående lagens tillämpning meddelas av Kungl. Maj:t.

Slutstadgandet.

Lagen torde böra gälla till och med den 31 mars 1942. Förordnande som meddelats av Kungl. Maj:t med stöd av 1 § i lagen skall ej gälla längre än lagen äger giltighet. God man som förordnats enligt 2 § skall fortfarande tjänstgöra till dess han entledigats enligt 11 kap. 10 § lagen om förmynderskap. Tillika stadgas, att om förmyndare eller god man förordnats jämlikt 3 §, tillsynen över förmynderskapet eller godmanskapet, sedan förordnande enligt 1 § i lagen upphört att gälla, skall överflyttas till den domstol, till vilken eljest ärendet hört, där ej överflyttning bör ske till annan domstol jämlikt 4 kap. 4 § eller 11 kap. 7 § sista stycket lagen om förmynderskap.»

Föredraganden hemställer, att lagrådets utlåtande över ifrågavarande lagförslag, av den lydelse bilaga till detta protokoll utvisar, måtte för det i § 87 regeringsformen omförmälda ändamålet inhämtas genom utdrag av protokollet.

Denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan bifaller Hans Maj:t Konungen.

Ur protokollet:

Stefan Stiernstedt.

F ö r s l a g

till

L a g

med särskilda bestämmelser angående förmynderskap, godmanskap och boutredning vid krig eller krigsfara m. m.

Härigenom förordnas som följer:

1 §.

Vid krig eller krigsfara, vari riket befinner sig, eller eljest under utomordentliga, av krig föranledda förhållanden äger Konungen förordna, att bestämmelserna i 2—5 §§ skola tillämpas.

2 §.

Tarvas på grund av förhållanden, som avses i 1 §, att någons rätt bevakas eller att hans egendom förvaltas, skall domstolen i den ort där behovet yppat sig, när anmälan sker eller det eljest varder kunnigt, förordna god man att bevaka hans rätt eller förvalta egendomen. Förordnande må ej givas, med mindre såvitt möjligt tillfälle beretts den, för vilken god man skall förordnas, att yttra sig i ärendet. I fråga om sådan god man skall gälla vad om god man är stadgat i lagen om förmynderskap.

3 §.

Uppstår behov av förordnande av förmyndare eller god man som avses i 11 kap. lagen om förmynderskap, och kan på grund av förhållanden, som i 1 § sägs, ansökan om sådant förordnande ej utan avsevärd svårighet eller tidsutdräkt göras vid den rätt, till vilken ärendet hör, må ärendet upptagas av domstolen i den ort där behovet yppat sig. Samma lag vare i fråga om omyndighetsförklaring.

Förmynderskapet eller godmanskapet skall inskrivas vid den domstol som förordnat förmyndare eller god man.

Uppkommer fråga om entledigande av förmyndare eller god man, skall vad i första stycket stadgas äga motsvarande tillämpning.

4 §.

Kan på grund av förhållanden, som i 1 § sägs, ansökan att dödsbo skall avträdas till förvaltning av boutredningsman eller om förordnande av boutredningsman ej utan avsevärd svårighet eller tidsutdräkt göras vid den rätt,

till vilken ärendet hör, må ärendet upptagas av domstolen i den ort där behovet yppat sig. Det åligger denna att i sådant fall fullgöra vad som ankommer på rätten.

Uppkommer fråga om entledigande av boutredningsman, skall vad nu är stadgat äga motsvarande tillämpning.

5 §.

Har beslut jämlikt 3 eller 4 § meddelats av annan domstol än den, till vilken ärendet hör, skall rätten eller domaren, såframt det kan ske, därom ofördröjligen underrätta den domstol, till vilken eljest ärendet hört.

6 §.

De närmare föreskrifter som erfordras för tillämpningen av denna lag meddelas av Konungen.

Denna lag träder i kraft dagen efter den, då lagen enligt därå meddelad uppgift utkommit från trycket i Svensk författningssamling, och gäller till och med den 31 mars 1942. Förordnande, som av Konungen meddelats enligt 1 §, skall ej gälla längre än lagen äger giltighet.

God man, som förordnats enligt 2 §, skall tjänstgöra till dess han entledigats enligt 11 kap. 10 § lagen om förmyndarskap. Har förmyndare eller god man förordnats jämlikt 3 § denna lag, skall, sedan förordnande enligt 1 § upphört att gälla, tillsynen överflyttas till den domstol, till vilken eljest ärendet hört, där ej överflyttning bör ske till annan domstol jämlikt 4 kap. 4 § eller 11 kap. 7 § sista stycket lagen om förmyndarskap.

Utdrag av protokollet, hållet i Kungl. Maj:ts lagråd den 21 augusti 1940.

Närvarande:

justitieråden EKLUND,
LAWSKI,
VON STEYERN,
regeringsrådet HJÄRNE.

Enligt lagrådet den 12 augusti 1940 tillhandakommet utdrag av protokoll över justitiedepartementens ärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet den 1 augusti 1940, hade Kungl. Maj:t förordnat, att lagrådets utlåtande skulle för det i § 87 regeringsformen omförmälda ändamålet inhämtas över upprättat förslag till *lag med särskilda bestämmelser angående förmynderskap, godmanskap och boutredning vid krig eller krigsfara m. m.*

Förslaget, som finnes bilagt detta protokoll, hade inför lagrådet föredragits av revisionssekreteraren Mauritz Wijnblad.

Lagrådet yttrade:

2 §.

Då god man enligt denna paragraf förordnas i den persons intresse, som skall företrädas, och denne förutsättes äga rättslig handlingsförmåga, bör gode mannen entledigas, så snart den, för vilken han förordnats, det begär. Detta, som ock lärer vara förslaget mening, synes böra komma till tydligt uttryck i lagtexten. För vinnande av detta syfte bör sista punkten erhålla exempelvis den avfattningen att däri stadgas, att i fråga om sådan god man skall tillämpas vad som gäller beträffande god man som avses i 11 kap. 3 § lagen om förmynderskap.

3 §.

Med uttrycket god man i sista stycket bör uppenbarligen åsyftas såväl god man som avses i lagen om förmynderskap som ock god man som enligt 2 § förevarande lag är jämställd med god man enligt lagen om förmynderskap. Då det föreslagna stadgandet, därest 2 § ändras på sätt lagrådet förordat, medger en sådan tolkning, lämnar stadgandets avfattning ej rum för anmärkning.

Ur protokollet:

G. Lindencrona.

Utdrag av protokollet över justitiedepartementsärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Solliden den 31 augusti 1940.

Närvarande:

Statsråden QUENSEL, BERGQUIST, BAGGE, DOMÖ.

Föredraganden, statsrådet Bergquist, anmäler lagrådets den 21 augusti 1940 avgivna utlåtande över det den 1 augusti 1940 till lagrådet remitterade förslaget till *lag med särskilda bestämmelser angående förmynderskap, godmanskap och boutredning vid krig eller krigsfara m. m.*

Efter redogörelse för utlåtandets innehåll anför föredraganden:

»I anledning av vad lagrådet anfört vid 2 § beträffande god man enligt denna paragraf har sista punkten i nämnda paragraf undergått sådan ändring att däri stadgas, att i fråga om sådan god man skall tillämpas vad som gäller beträffande god man som avses i 11 kap. 3 § lagen om förmynderskap.

Dessutom hava några smärre jämkningar av redaktionell art vidtagits i 5 §.»

Föredraganden hemställer att det i enlighet med vad nu anförts ändrade lagförslaget måtte, jämlikt § 87 regeringsformen, genom proposition föreläggas riksdagen till antagande.

Med bifall till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdade hemställan förordnar Hans Maj:t Konungen, att till riksdagen skall avlåtas proposition av den lydelse bilaga till detta protokoll utvisar.

Ur protokollet:

G. von Euler.